

[Bertel Dahlgaard.]

Tanker, standser man gentagne Gange og ønsker, at dette eller hint var grebet an paa anden Maade. Hvem kunde vel have handlet uden Fejlgreb i en Periode, hvor Folk og Riger knustes, og hvor vort Land hver Dag kunde frygte de ubarmhertigste Ødelæggelser af alle Tidens frygteligste Fjende? Men staaende ved denne Periodes Afslutning kan enhver kræve en rimelig Margin for Fejlgreb, naar i øvrigt Hensigten var rigtig, og det skal nok vise sig, at det skønne, frie Land, der den 5. Maj dukkede op midt i Europas Ruiner, har Raad til baade at værdsætte, hvad Aarene 1940—43 bidrog med Hensyn til at værne dette Land, og at værdsætte Rigsdagens Arbejde for at føre vort Folk den vanskelige Vej tilbage fra Lovløsheden til Retsstatens trygge Havn.

Vi mindes næsten hver Dag om, hvor svært det er at faa denne Vej vandret til Ende. Vi saa i Lørdags et typisk Udslag af Tidens Opløsningstendenser, da brave Arbejdere og Funktionærer af anonyme Op- raab lod sig lokke med til en Underminering af Lov og Orden, som de fleste sikkert bag- efter i deres stille Sind skammer sig over. Vi maa vedblivende regne med, at den Sindenes Belastning, vort Samfund gennemlevede i disse Aar, ikke blot gav os positive Værdier, men ogsaa efterlod Sygdomskim, som, hvis de faar Lov til at brede sig, vil ødelægge store Værdier, der er overgivet os fra tidligere Slægter.

I denne Forbindelse vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Det er et almindeligt Samtale- emne her i Byen i disse Dage, at skønt der var saa alvorlige Tumulter adskillige Steder, at Spørgvognene maatte holde op med at køre, blev kun en enkelt Urostifter anholdt. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at i Bladet „Social-Demokraten“ har en navn- givne Mand givet en Skildring af Tumulterne ved Nørrebro Remise. Spørgvognene stand- sedes ved, at Stangen til de elektriske Led- ninger blev revet af, Publikum blev drevet ud af Vognene, og saa siger den paagældende Mand følgende: „Jeg var forbavset over, at de tilstedeværende Betjente forholdt sig helt passive. Da jeg foreholdt dem, at det jo aabenbart var almindelige Gadedrenge- optøjer, som de kunde ordne blot ved at skride ind, svarede de meget høfligt, at de ikke kunde gøre noget ved det.“ Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister om, hvilke Indberetninger der foreligger for de øverste Politimyndigheder og for Justits- ministeren om disse Begivenheder. Hele den

danske Befolkning har siden den 19. Sep- tember 1944 følt sig i en særlig Taknemlig- hedsgæld til det danske Politi, og hele den danske Befolkning nærer en klippefast Tro paa, at dette Politi staaer Vagt om den Orden og den Retshaandhævelse, som Po- litiet er Symbolet paa. Men i Lørdags synes det altsaa, som om noget har glippet, enten i Politiets Ledelse eller i visse underordnede Instanser. Jeg er overbevist om, at det er sundest, at der tales ganske aabent herom. Derfor beder jeg den højtærede Justitsmini- ster udtale sig:

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at saaledes som den faktiske Ud- vikling kom til at foregaa, finder vi fra vor Side, at det forelagte Forslag er velegnet som Grundlag for den videre Forhandling. Forslaget bibeholder den Strenghed over for de grove Forbrydelser, som det paa ethvert Tidspunkt har været Rigsdagens Hensigt at anvende. Forslaget skærper Straffen for nogle af de Handlinger, der bestaar i dansk nazistisk Samarbejde med og Støtte til Besættelsesmagten, og Forslaget skaber den Ensartethed i Strafudmålingen for mindre Forbrydelser, som det ikke er lykkedes at tilvejebringe gennem Domstolenes Praksis, og som alle erkender er en Nødvendighed. Det kan ikke undre, at Forslaget kan be- tegnes som et velegnet Grundlag for Rigs- dagens Forhandlinger, naar det erindres, at det har Tilslutning fra de 8 af Revisions- udvalgets Medlemmer, repræsenterende Ju- stitsministeriet, Retsvidenskaben, Politimyndigheden, Anklagemyndigheden, Sagfører- raadet og Modstandsbevægelsens Samraad.

Jeg skal endelig sige, at der i Revisions- udvalgets Betænkning af 5 Udvalgsmed- lemmer er fremsat Ønske om, at der blev givet Mulighed for Anke af de af den ekstra- ordinære Tjenestemandstol truffne Af- gørelser. Det fremgaaer ikke af den fremsatte Udtalelse, om man tænker sig Anke til de ordinære Domstole, eventuelt Højesteret, eller man tænker sig en højere Instans tilvejebragt gennem en ny kollegial Dom- stol. Der kan gøres forskellige Betragtninger gældende i saa Henseende, men vi vil fra vor Side gerne deltage i en Forhandling om denne Sag. Det er altid i sig selv en betænkelig Sag ikke at give Adgang til Anke og ikke mindst paa et Omraade som dette, hvor det viser sig, at Folkestemningen kan piskes op til beskæmmende Angreb paa de Retsafgørelser, som vi kæmpede vor Kamp med Tyskerne om atter at faa ind- ført. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til fortsat videre Behandling.